

9) Endelig begik Retten en fejl ved at forkaste appellanternes argumenter om, at hans ejendomsret var tilsidesat, og at forordningen var ubegrundet og uforholdsmæssig, for så vidt som den fandt anvendelse på appellanten.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 194/2008 af 25.2.2008 om forlængelse og styrkelse af de restriktive foranstaltninger over for Burma/Myanmar og ophævelse af forordning (EF) nr. 817/2006 (EUT L 66, s. 1).

Sag anlagt den 29. juli 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland

(Sag C-380/10)

(2010/C 260/16)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro og K. Nyberg)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet for så vidt angår Ålandsøerne eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 14. maj 2009.

⁽¹⁾ EUT L 108, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 6. august 2010 — J. McB. mod L.E.

(Sag C-400/10)

(2010/C 260/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J. McB.

Sagsøgt: L.E.

Præjudicielt spørgsmål

Er Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 ⁽²⁾ — fortolket i overensstemmelse med artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller på anden måde — til hinder for, at det i en medlemsstats lovgivning er fastsat, at faderen til et barn, som ikke er gift med moderen, skal have opnået en retsafgørelse fra en kompetent ret, hvorved han er blevet tildelt forældremyndighed, for at han kan anses for at have en »forældremyndighed«, som gør fjernelse af barnet fra dets bopælsland ulovlig som omhandlet i nævnte forordnings artikel 2, nr. 11)?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000, EUT L 338, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29.5.2000 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn, EFT L 160, s. 19.